

Nurodyti sakinių rūšį, paaiškinti pažymėtų sakinių skyrybą.

Kiemo vidury, pamenu, kėlė į dangų džiūstančias šakas ažuolas.

Matyt, Skirmantas, beidamas naujoko link, dar nebuvo sumąstęs, ką tokio iškrėsti.

Matui buvo gerai, jis turėjo brolių dvyliktoką, kurio prisibijojo net patys aršiausi klasės mušeikos.

Dar toliau palėkė, žiūri – prie ežero prigulęs vyras.

Sniegas pustė pro kampus, blaškėsi po daržinę, o Dauba – apipustytas, su ašarom, sustingusiom akyse, – klūpojo šalinėje.

J. Aistis yra vienas iš tų lyrikų, kuriam suprasti nereikia komentarų: jis prabyla į skaitytoją be užtvarų ir be mįslių.

Ypač sunkiai išsiskyrimą su tėvų žeme išgyvena lietuviai: jie ligi senatvės dainuoja savo kaimo dainas, ilgiausiai sapnuoja tėviškės laukus, metų metus nešasi savyje išrauto medžio savijautą.

Psichologinis eilėraščio branduolys, skleidžias iš savęs kontrastingas nuotaikas ir dramatišką įtampą, – tai šeimos jausmas.

Ir tenai, kai po visų klajonių / Žemėn atsidurs mana galva, / Nerašykit mano vardo, žmonės, / Parašykit, žmonės, Lietuva.

Miegojo ir žmonės, ir gamta, tik vienas vienužis mėnuo, liūdnas ir susimąstęs, budėjo ties ta nelaiminga šalimi, kur taip daug meldžiamasi ir taip daug ašarų liejama.

Eidama tamsiu mišku, Veronika išgąsdino kažin kokį žvėrelį, kuris, pamatęs žmogų, drioktelėjo į šalį, sučežėjo lapuose, ir tiek mergina jį tematė.

Atsimenu su niekuo nesulyginamą šviežios duonos kvapą, užplūdusį gryčią, atsimenu paskrudusį pagranduką, kuris visada iškepavo pirmas ir visada atitekdavo vaikams.

Vienuoliui, patyrusiam psichologui, geram pedagogui ir pačiam panašių istorijų mėgėjui, pasirodė, jog ta romantiška istorija, neseniai papasakota kaimiečio, gali būti ir man įdomi.

Nė galo jos kalbos nebegirdėjo: taip jai pagailo to piemenėlio, verkiančio iš skausmo ir drebančio iš išgąščio.

Tiktai Vilnių mūsų protėviai galėjo pasirinkti vieta sostinei – gražesnės vietos niekur nerasi.

Bet neilgai džiaugėsi Žarekus, sutvarkęs savo šeimą ir apsirūpinęs senatvei: netrukus mirė jo žmona, o ir pats pradėjo negaluoti ir sirginėti.